

"ВИШИВАНА ПЕРЕРВА"

Так уже повелося, що одні ідеї вмирають, а іншим судилося жити і навіть підкорювати цілий світ. Однією з цікавих акцій стало відзначення Всесвітнього дня вишиванки, зініційоване в 2006 році студентами Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича Ле-сею Воронюк та Ігорем Житарюком. Вони визначили день і запропонували своїм одногрупникам та всім бажаючим прийти на навчання у вишиванках. Пропозиція зажевіла в душах кількох десятків людей, щоб спалахнути чудовою всеукраїнською традицією і згодом стати неповторним та улюбленим святом українців всього світу.

"Музична перерва", присвячена Всесвітньому дню вишиванки, пройшла й у нашій академії під керівництвом проректора з виховної роботи Миколи Сиротюка. Вели святову програму Ольга Чохрій і Володимир Репетило. Літературна композиція ведучих добавляла

поетичні барви до розмаїття вишиванок, а студентський вокально-інструментальний кuartет "Друзі" у складі Павла Левицького, Сергія Волохатого, Павла Яловського і Тараса Головатюка став музичним обрамленням свята. До програми "вишиваного концерту" "Друзі" включили жартівливі українські народні пісні "Файдулі, фай", "Ой на горі два дубки" і "Ти ж мене підманула", які були підхоплені "вишиваними глядачами". Дует солістів цього колективу Павло Левицький і Сергій Волохатий подарували безцінну ліричну перлину української класики — "Пісню про рушничок" авторства Андрія Малишка і Платона Майбороди. А на закінчення виступів прозвучала

одна з улюблених пісень наших краян "Волинь моя" (слова і музика Степана Кривенького) у виконанні Павла Левицького і Павла Яловського. "Музична вишивана перерва" тривала недовго, проте вона подарувала чудовий настрій її учасникам і слухачам, а головне — засвідчила солідарність наших володарів вишиванок з іншими, які в сукупності створили вишивану панораму країни, показали світу невмирущість нашого одвічного народного мистецтва вишивки і торжество нескореного духу українського народу.

ПИСАНКОВІ ДОРОГИ МИТЦЯ

Цьогорічний передвеликодній період став справжніми жнивими для майстра народної творчості, кременецького писанкаря Петра Данилюка. Він провів 13 майстер-класів для викладачів та студентів 12-ДПКс, 12-ТОс і 41-ДПК груп академії, учнів молодших класів ЗОШ Кременця та Шумського району, вчителів образотворчого мистецтва і трудового навчання та працівників Кременецької міської ради (виставкова зала Кременецького краєзнавчого музею).

Та не лише кременчани та мешканці області мали нагоду долучитися до процесу творення дивовижних зразків писанкарського мистецтва під керівництвом нашого митця. Географія його майстер-класів сягнула Українського Католицького Університету (м. Львів) і традиційних центрів проведення передвеликодніх фестивалів: VIII Всеукраїнського фестивалю-конкурсу "Лемківська писанка" у Львові, IX Всеукраїнського фестивалю-конкурсу "Писанка" в Коломиї, Регіонального великоднього семінару-конкурсу "Лемківська писанка" в Монастирську, а також Свята народних ремесел, фольклору та хореографії "Тернопільські обереги".

Майстер із задоволенням залучав до проведення майстер-класів своїх вихованців-послідовників, серед яких — майстер-писанкар Катерина Поднежна, та студентки-образотворці Аліна Мартинюк (31-Рк) і Дарина Камінярська (11-Рк).

Організатором і безпосереднім учасником місцевих майстер-класів виступила старший науковий співробітник Кременецького краєзнавчого музею Євеліна Савчук.

Незважаючи на поступове спадання інтересу закомп'ютеризованого молодого покоління до народного мистецтва, писанка постійно, і зокрема перед Великоднем, продовжує вабити до себе творчі натури, котрі за допомогою воску, фарб і писачка прагнуть сотворити власне неповторне писанкове диво. А це означає, що є-таки в нашому народі вічні духовні цінності, які служать канвою і зв'язуючими ланками між поколіннями від сивої давнини і до нинішнього дня. Й особливо приємно, що серед митців, які підтримують дух писанкарства в нашому краї, вагоме місце займає творча постать нашого скромного і невтомного колеги Петра Данилюка.

